

NOTAT

11. februar 2013

J.nr. 2013-256

JAIC/rmh

Samlenotat om rådsmødet for Beskæftigelse og So- ciale Anliggender (EPSCO) den 28. februar 2013

Dagsordenen for rådsmødet forventes at se ud som følger:

- 1. Bidrag til Det europæiske Råd (14.-15. marts 2013): Det Euro-
pæiske Semester 2013, KOM-dokument foreligger ikke** **Side 2**
 - *Politisk drøftelse*
 - (a) Den årlige Vækstredegørelse og den fælles Beskæftigel-
sesrapport: Prioriteter for handling på beskæftigelses- og
socialområdet – politiske retningslinjer for 2013**
 - *Vedtagelse af rådskonklusioner*
 - *Vedtagelse af Den Fælles beskæftigelsesrapport*
 - (b) Forslag til rådsbeslutning om guidelines til medlemssta-
ternes beskæftigelsespolitikker**
 - *Generel indstilling*
 - (c) Den sociale situation og trends i EU: Nøglekonklusioner
og politiske budskaber**
 - *Godkendelse af hovedbudskaber*

- 2. Unge-pakken: Rådets henstilling om etablering af en unge-
garanti, KOM(2012) 729** **Side 9**
 - *Politisk enighed*

- 3. (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen om en "Social Investerings-
pakke", KOM-dokument foreligger endnu ikke** **Side 16**
 - *Præsentation ved Kommissionen*

- 4. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde, KOM-dokument
foreligger ikke** **Side 18**
 - *Information fra formandskabet*

Dagsordenspunkterne 1a, 1b, 2 og 4 hører under beskæftigelsesministerens ressort.
Dagsordenspunkterne 1c og 3 hører under social- og integrationsministerens res-
sort.

1. Bidrag til Det europæiske Råd (14.-15. marts 2013): Det Europæiske Semester 2013, KOM-dokument foreligger ikke

- *Politisk drøftelse*

- (a) **Den årlige Vækstredøgørelse og den fælles Beskæftigelses-Rapport: Prioriteter for handling på beskæftigelses- og socialområdet – politiske retningslinjer for 2013**
 - *Vedtagelse af rådskonklusioner*
 - *Vedtagelse af Den Fælles beskæftigelsesrapport*
- (b) **Forslag til rådsbeslutning om guidelines til medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker**
 - *Generel indstilling*
- (c) **Den sociale situation og trends i EU: Nøglekonklusioner og politiske budskaber**
 - *Godkendelse af hovedbudskaber*

Nyt notat.

Resumé

EPSCO skal vedtage Den fælles beskæftigelsesrapport samt et sæt rådskonklusioner på baggrund af Vækstredøgørelsen og Fællesrapporten. Desuden skal EPSCO vedtage de årlige retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

Fællesrapporten og rådskonklusionerne kortlægger de trends og udfordringer, der gør sig gældende på de europæiske arbejdsmarkeder og udgør grundlaget for Det Europæiske Råds konklusioner og retningslinjer til medlemslandene under det europæiske semester. Retningslinjerne for beskæftigelsen er grundlaget for medlemslandenes udarbejdelse af deres nationale strategier for beskæftigelsen og de nationale reformprogrammer, der skal afleveres medio april.

På rådsmødet ventes også en politisk drøftelse om beskæftigelsessituationen med udgangspunkt i vækstredøgørelsen og den fælles beskæftigelsesrapport.

1. Baggrund

Kommissionen har udsendt Den årlige vækstredøgørelse, der vurderer den økonomiske situation i medlemslandene og giver en række politiske anbefalinger til, hvordan medlemslandene kan sætte gang i væksten og beskæftigelsen i tråd med EU's langsigtede vækststrategi, Europa 2020.

Den årlige vækstredøgørelse markerer også starten på det europæiske semester, som er EU's kalender for samordning af finanspolitikken og de økonomiske politikker, og hvor de nationale politikker gennemgås samlet for at sikre, at medlemsstaterne bevæger sig i samme retning.

Fællesrapporten om beskæftigelse (fælles for Kommissionen og EPSCO) indgår som en del af Den årlige vækstredøgørelse og uddyber dennes analyser på beskæftigelsesområdet.

Kommissionen har desuden fremlagt forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker for 2013. Retningslinjerne for beskæftigelsen indgår i grundlaget for medlemslandenes udarbejdelse af deres nationale reformprogrammer.

Vækstredøgørelsen diskuteres i de relevante rådsformationer forud for Det Europæiske Råds møde i marts og udgør således grundlaget for Det Europæiske Råds konklusioner og retningslinjer for medlemslandene.

Disse indgår ligeledes i arbejdet med de nationale reformprogrammer, som medlemslandene sender til Kommissionen i april, og som er udgangspunkt for udarbejdelsen og vedtagelsen af landespecifikke henstillinger på Det Europæiske Råds møde i juni.

2. Formål og indhold

(a) Den årlige Vækstredøgørelse og den fælles Beskæftigelsesrapport: Prioriteter for handling på beskæftigelses- og socialområdet – politiske retningslinjer for 2013

Rådskonklusioner om Den årlige vækstredøgørelse og Den fælles beskæftigelsesrapport

Som led i det europæiske semester skal Det Europæiske Råd identificere de væsentligste udfordringer i medlemslandene og give ”strategisk vejledning” til landene. Anbefalingerne forventes afspejlet i landenes nationale reformprogrammer i 2013.

Formålet med EPSCO’s rådskonklusioner er at pege på områder på beskæftigelses- og socialområdet, hvor det er særligt vigtigt at styrke anbefalingerne til medlemsstaterne.

EPSCO forventes i rådskonklusionerne at lægge vægt på, at landene øger deres indsats til jobskabelse og forudsætningerne for en forøget, holdbar og inkluderende beskæftigelse. Det skal gøres ved:

- **At sikre vækst fremmede fiskal konsolidering** ved at investere i uddannelse, hjælp til jobsøgning, aktive arbejdsmarkedspolitikker, ungdomsgarantier, effektive sociale sikringssystemer og fremme incitamentsskabende skattesystemer.
- **Genoprette normal udlån i økonomien** ved at adressere svaghederne i den finansielle sektor med henblik på at øge udlån og styrke jobskabelsen, særligt i forhold til små og mellemstore virksomheder.
- **Reducere langtidsledighed og ungdomsledighed** ved at forbedre effektiviteten af offentlige arbejdsformidlinger, forbedre de aktive arbejdsmarkedspolitikker, forbedre de lediges kvalifikationer og tilbyde individuel hjælp til jobsøgning, give tilbud til unge om job eller uddannelse, sikre livslang læring og fjerne hindringer for mobilitet over grænserne.

- **Forbedre arbejdsmarkedsdeltagelsen** ved at fremme kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet.
- **Skabe forudsætninger for en beskæftigelsesfremmende genoprettelse af økonomien** ved at begrænse skatten på arbejde, modvirke segregering på arbejdsmarkedene, sikre sammenhæng mellem løndannelse og produktivitet og bekæmpe sort arbejde.
- **At fastsætte politiske mål for socialpolitikkerne** for at sikre bæredygtig og passende beskyttelse mod de sociale risici, der følger af krisen.
- **Forbedre de sociale beskyttelsessystemers robusthed**, for at sikre finansiell holdbarhed og tilstrækkelighed, bevare deres rolle som automatiske stabilisatorer og deres evne til at bekæmpe stigende fattigdom og social eksklusion af udsatte grupper.
- **Reducere fattigdom og social udstødelse** blandt andet gennem bedre udnyttelse af Den Europæiske Socialfond, aktive inklusionsstrategier med særligt vægt på kontant støtte, adgang til serviceydelser og inklusive arbejdsmarkeder. Desuden bedre beskyttelse af særligt udsatte mod effekterne af strukturelle ændringer. Fremme af lighed mellem kønnene samt bekæmpelse af diskrimination.
- **Sikre dækkende og bæredygtige pensionssystemer samt sundhedspleje** gennem pensionsreformer, der inkluderer sammenhængen mellem offentlige og private pensionsordninger, ligestilling mellem mænd og kvinder og mellem generationerne, sund og aktiv aldring og universel ældrepleje med vægt på sundhed, sygdomsbekæmpelse og patientsikkerhed.

Fællesrapporten om beskæftigelse

Fællesrapporten om beskæftigelse er en del af den årlige vækstreddegørelse. Vækstreddegørelsen består af i alt fire separate rapporter, herunder Fællesrapporten om beskæftigelse, som bygger på analyser af medlemslandenes nationale reformprogrammer.

Fællesrapporten om beskæftigelse kortlægger de trends og udfordringer, der gør sig gældende på de europæiske arbejdsmarkeder. Tendenserne på arbejdsmarkedene skyldes ifølge rapporten både konjunkturbevægelser og den økonomiske krise, men de skyldes også strukturelle og institutionelle udfordringer på arbejdsmarkedene:

- Opsvinget i beskæftigelsen er gået i stå på de europæiske arbejdsmarkeder, og beskæftigelsen falder. Således er nettojobskabelsen (væksten i beskæftigelsen) konstant faldet siden krisens indtræden, dog med undtagelse af i 2010.
- Spredningen i arbejdslededsprocenten mellem medlemsstaterne er steget markant de seneste år, og en betragtelig andel af arbejdslededsprocenten er koncentreret på relativt få lande. Således udgør de arbejdsløse i de sydeuropæiske lande og landene med finansielle støtteprogrammer halvdelen af alle arbejdsløse i EU. Ofte har lande med forholdsvis

usegmenterede arbejdsmarkeder, stærke velfærdssystemer og evne til at tilpasse arbejdstid (intern fleksibilitet) klaret sig bedre.

- Segmenteringen af arbejdsmarkederne er fortsat stigende, idet der bliver flere tidsbegrænsede ansættelser og mere deltidsarbejde. Deltidsbeskæftigelse udgør en betydelig andel af jobskabelsen under krisen.
- Ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens er steget. Desuden har kvinderne klaret sig relativt bedre gennem krisen end mændene.
- Langtidsledigheden er steget blandt alle grupper, særligt for lavt uddannede og unge.
- Mere end hver femte ung på det europæiske arbejdsmarked er ledig. Unge er desuden overrepræsenterede i gruppen af midlertidigt ansatte. Beskæftigelsesudsigterne for unge, der dropper ud af skolen, er dystre, og andelen af unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, stiger fortsat.
- Seneste data viser, at lønninger og lønomkostninger er begyndt at tilpasse sig.
- Beskatningen på arbejdskraft er fortsat høj i en række medlemsstater.
- Der er sket et fald i udgifterne pr. arbejdsløs til aktive arbejdsmarkeds politikker.
- Udnyttelsen af jobskabelspotentialer i visse nøglesektorer kunne udnyttes bedre, hvis problemerne med manglende kvalifikationer blev løst. Behovet for kvalifikationer gælder særligt i miljøsektoren, IKT-sektoren og indenfor specialiserede sundhedsfunktioner.
- Den gennemsnitlige husstandsindkomst falder i mange medlemsstater som følge af krisen og behovet for finanspolitisk konsolidering.
- Der er stigende risiko for fattigdom og social udstødelse samt stigende fattigdom blandt personer i arbejde. Stødpudevirkningerne af sociale sikringsordninger for som automatisk stabilisator er svækket. Det varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, hvor effektivt landene anvender midlerne til fattigdomsbekæmpelse, og hvilke resultater de opnår.
- Der er fortsat store vanskeligheder med at få gennemført aktive integrationsstrategier, hvor der er et samtidigt fokus på indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til tjenesteydelser, f.eks. børnepasning.

Gennemførelse af strukturelle arbejdsmarkedsreformer

Rapporten redegør for nogle af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har iværksat:

- Adskillige medlemsstater arbejder på at styrke deres aktive arbejdsmarkeds politikker og offentlige arbejdsformidlinger.
- En række lande har taget foranstaltninger med henblik på at nedbringe beskatningen af arbejde. Disse har hovedsageligt taget sigte på at øge særlige grupperes incitament til at arbejde.
- Der er taget en række forskellige foranstaltninger, der har til formål at gøre det lettere at etablere virksomheder og arbejde som selvstændig.
- Nogle medlemslande har tilpasset arbejdsløshedsunderstøttelsen med henblik på at fremme en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

- En række lande har taget foranstaltninger, der skal medvirke til, at løndannelsen følger udviklingen i produktiviteten.
- Der er taget initiativer, der skal fremme et længere arbejdsliv og sikre, at færre forlader arbejdsstyrken tidligt.
- En række medlemslande har iværksat initiativer, der skal forbedre effektiviteten af de sociale sikringsordninger.
- Nogle medlemslande har gjort fremskridt med hensyn til at gennemføre aktive integrationsstrategier med fokus på både indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetsydelse. Kun få lande har forbedret adgangen til tjenesteydelse, der støtter integrationen på arbejdsmarkedet og i samfundet (pasning, bedre boliger, omskoling for socialt udsatte mv.)

Støtte til beskæftigelse af især unge

Rapporten redegør særligt for de foranstaltninger, som medlemslandene har truffet indenfor det sidste år for at støtte beskæftigelsen af unge. Initiativerne i medlemsstaterne omfatter blandt andet følgende:

- Ungegarantier, hvor unge tilbydes arbejde, praktik eller studie indenfor en nærmere bestemt periode.
- Initiativer, som tager sigte på at forbedre lærlinge- og praktikkontrakter og/eller mulighederne for at begynde på en erhvervsuddannelse. Desuden er der etableret partnerskaber med arbejdsmarkedets parter for at forbedre lærlinge- og praktikkontrakter.
- Kun få medlemslande har truffet foranstaltninger, der har til formål at reformere lovgivningen vedrørende beskyttelse i ansættelsen.
- Initiativer, der skal forbedre kvalitet og finansiering på universiteterne. Dog ses nedskæringer, som vurderes at skade investeringer i uddannelse.
- Kun få medlemsstater gør fremskridt med hensyn til at tilpasse uddannelsessystemerne, så de afspejler arbejdsmarkedets behov.

(b) Forslag til rådsbeslutning om guidelines for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Kommissionen har fremlagt forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker for 2013. Rådet skal på forslag af Kommissionen og efter høring af bl.a. Europa-Parlamentet og Beskæftigelseskomiteen opnå politisk enighed om nye retningslinjer for beskæftigelsen.

Retningslinjerne for beskæftigelsen indgår i de integrerede retningslinjer, der omfatter de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer vedrørende makro- og mikroøkonomi. Retningslinjerne for beskæftigelsen er grundlaget for medlemslandenes udarbejdelse af nationale reformprogrammer.

Kommissionen forslår, at de retningslinjer, der blev vedtaget af Rådet i oktober 2010, fastholdes for 2013. Retningslinjerne fastholdes for at sikre, at medlemslandene fastholder et fokus på implementering.

(c) Den sociale situation og trends i EU: Nøglekonklusioner og politiske budskaber

Komitéen for Social Beskyttelse (SPC) har vedtaget en række nøglebudskaber vedrørende den sociale situation i Europa og tendenser, der kræver særlig opmærksomhed. Af disse fremgår følgende:

I. Sociale tendenser

1. Kombinationen af lavkonjunktur og begrænset vækst i Europa fører til øget fattigdom og ulighed;
2. Udviklingen indenfor de sidste år vidner om øget ulighed i indkomst i flere medlemslande, hvilket potentielt kan resultere i at markante dele af den europæiske befolkning bliver fanget i fattigdom;
3. I den forbindelse identificeres 4 relevante sociale tendenser:
 - i. Øget fattigdom og social eksklusion for den overordnede befolkning
 - ii. Øget antal børn der lever i fattigdom og social eksklusion
 - iii. Øget antal af personer, som arbejder for en meget lav løn (working poor)
 - iv. Øget risiko for fattigdom for befolkning, der lever i husstande, der helt eller delvist er uden beskæftigelse
4. Medlemsstaternes arbejde med at reducere antallet af mennesker der lever i fattigdom eller social eksklusion med 20 mio. samlet i 2020 er negativt påvirket af krisen;
5. Det øgede antal af arbejdsløse mennesker har påvirket efterspørgslen på sociale ydelser. SPC's data viser, at der ikke altid er overensstemmelse mellem væksten arbejdsløshed og omfanget af sociale ydelser.

II. Tiltag til at forbedre den sociale situation

6. Fremme af aktiv inklusion;
7. Sikring af passende og bæredygtige pensioner;
8. Et tilgængeligt, kvalificeret og bæredygtigt sundhedsvæsen;
9. Bæredygtig og efterspørgselsorienteret ældrepleje;
10. Finansiering af social sikring.

III. Passende, effektive, virkningsfulde og fair socialpolitikker der fungerer som investering i hele livsforløb

11. Sociale systemer påvirkes af konjunkturfremgang, velstand og social sammenhæng;
12. Der er brug for effektive og virkningsfulde sociale udgifter.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om beskæftigelsesrapporten, rådskonklusionerne og udtalelsen fra SPC.

Europa-Parlamentet høres i henhold til traktatens art. 148. stk. 2 om retningslinjerne for beskæftigelse. Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender forventes at afgive udtalelsen, som endnu ikke foreligger.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

6. Konsekvenser

Fællesrapporten, rådskonklusionerne, beskæftigelsesretningslinjerne og udtalelsen fra SPC har ikke nogen direkte lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, administrative konsekvenser for erhvervslivet eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Initiativer, der styrker overvågningen og koordineringen af medlemslandenes økonomiske politik, herunder beskæftigelsespolitik og social beskyttelse, bidrager på sigt til en sundere økonomi, ligesom gennemførelse af strukturreformer og en tidligere korrektion af ubalancer har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Høring

Fællesrapporten, rådskonklusionerne og udtalelsen fra SPC vil blive sendt til Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale forhold til orientering.

8. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der forventes en generel positiv holdning til udkastet til Fællesrapporten, rådskonklusionerne, beskæftigelsesretningslinjerne og udtalelsen fra SPC.

Der forventes generel opbakning blandt medlemslandene til Kommissionens forslag til retningslinjer for beskæftigelsen for 2013.

9. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i de fem overordnede prioriteter, der er fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2013. Regeringens politik og reformdagsorden er generelt i overensstemmelse med Kommissionens overordnede prioriteter og anbefalinger.

Regeringen er generelt positiv over for udkastet til Fællesrapporten, rådskonklusionerne og udtalelsen fra SPC.

Regeringen er desuden generelt positiv over for Kommissionens forslag om, at de ved rådsbeslutning af 21. oktober 2010 besluttede retningslinjer for beskæftigelsen videreføres uændret for 2013, og at medlemslandene skal tage hensyn til dem ved tilrettelæggelsen af deres beskæftigelsespolitikker.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Unge-pakken: Rådets henstilling om etablering af en unge-garanti, KOM(2012) 729

- Politisk enighed

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen præsenterede den 5. december 2012 sin unge-pakke, hvoraf udkastet til en henstilling fra Rådet om en unge-garanti udgør en væsentlig del. Med henstillingen opfordres medlemslandene til hurtigst muligt at indføre en unge-garanti, der betyder, at alle unge under 25 år "modtager et tilbud af god kvalitet om beskæftigelse, fortsat uddannelse, en læreplads eller en praktikplads inden for 4 måneder efter at være blevet ledig eller at have forladt en formel uddannelse".

Unge-pakken forventes ikke at give anledning til ændringer af gældende dansk lovgivning.

1. Baggrund

Kommissionen fremlagde den 5. december 2012 sin længe ventede unge-pakke. Pakken består – udover udkastet til en rådshenstilling om unge-garanti – også af to meddelelser om hhv. "Unge på vej ind i beskæftigelse" og "På vej mod en kvalitetsramme for praktikophold".

Henstillingen om en unge-garanti kommer på et tidspunkt, hvor Europas unge er hårdt ramt af krisen. Udover krisevirkningerne indebærer strukturelle problemer i både uddannelsessektoren og på arbejdsmarkedet, at overgangen mellem skole og arbejde bliver svær for mange unge i Europa.

Som introduktion til henstillingen henvises bl.a. til det danske EU-formandskabs uformelle møde for beskæftigelses- og socialministre i Horsens i april 2012, hvor der blev afholdt en workshop om forskellige måder at opfylde en unge-garanti. Her blev det bl.a. understreget, at uddannelsespolitikken skal spille sammen med beskæftigelsespolitikken, og at indsatsen især skal fokuseres på unge uden kvalifikationer. Derudover skal tilgangen tilpasses de nationale forhold og omstændigheder. Offentlige myndigheder skal støtte de unge, men de unge har også selv ret og pligt til at engagere sig i processen.

I selve henstillingen henvises bl.a. til, at en unge-garanti vil bidrage til opfyldelsen af 3 af EU's 2020-mål: En beskæftigelsesrate på 75%, reduktion af tidligt skolefald med 10%, og at flytte mindst 20 mio. mennesker ud af fattigdom. Der henvises ligeledes til en række tidligere Kommissions-dokumenter, rådskonklusioner, opfordringer fra Europa-Parlamentet og udtalelser fra Det Europæiske Råd om unge-garantier. Senest henvises til Kommissionens Årlige Vækstredøgørelse for 2013, hvori medlemslandene opfordres til at sikre overgangen fra skole til arbejde og udvikle unge-garantier, således at alle unge under 25 år sikres et tilbud om uddannelse eller beskæftigelse inden for 4 måneder.

Det understreges, at unge-garantier skal tage hensyn til forskellighederne i medlemslandenes situationer og udgangspunkter, herunder også medlemslandenes finansielle situation.

Hjemmelsgrundlaget for Rådets vedtagelse af henstillinger er TEUF artikel 292. Henstillingen skal vedtages med kvalificeret flertal.

2. Formål og indhold

I henstillingen opfordres medlemslandene til at *”sikre at alle unge under 25 år modtager et tilbud af god kvalitet om beskæftigelse, fortsat uddannelse, en læreplads eller en praktikplads inden for 4 måneder efter at være blevet ledig eller at have forladt en formel uddannelse”*.

Det foreslås, at unge-garantier baseres på følgende overordnede retningslinjer:

- Partnerskabsbaseret tilgang – både myndigheder/arbejdsformidlinger, de unge, arbejdsgivere, fagforeninger, private aktører og unge-organisationer bør involveres i forskellige faser.
- Tidlig indsats og aktivering – det kan bl.a. overvejes at oprette ”kontaktpunkter”, der sikrer koordinering mellem alle involverede institutioner og aktører. Desuden anbefales det at sikre, at beskæftigelsessystemerne kan give individuel vejledning og planlægning.
- Støtteredskaber til bedre integration på arbejdsmarkedet – sigtet er bl.a. at adressere evt. mis-match mellem udbud og efterspørgsel på kort sigt, samt sikre bedre IT-kundskaber og anerkendelse af kompetencer fra uformelle læringsaktiviteter. Der kan ligeledes bruges målrettede ansættelsestilskud og gøre mere reklame for jobtilbud, ligesom der kan gives øget tilskud til start af selvstændig virksomhed.
- Brug af EU’s strukturfonde – bl.a. fuld brug af Samhørighedsfondene, herunder især den Europæiske Socialfond (ESF).
- Vurdering og fortsat forbedring af unge-garantisystemer – bl.a. overvågning og evaluering af systemerne mhp. evidens-baserede politikker.
- Implementering af unge-garantier – så hurtigt som muligt, gerne fra starten af den nye EU-budgetperiode 2014-20.

Som supplement til medlemslandenes indsats vil Kommissionen hjælpe medlemslandene med den bedst mulige brug af ESF-midler og indsamle eksempler på ”best practise” under det nye PSCI¹-program. Kommissionen vil samtidig overvåge og rapportere om status for medlemslandenes unge-garantier som led i det årlige HoPES²-arbejdsprogram og bidrage til at sikre opmærksomhed om unge-garantierne på tværs af medlemslandene gennem informationskampagner rettet mod unge.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Spørgsmålet om Europa-Parlamentets udtalelser er ikke formelt set relevant, idet henstillingen vedtages af Rådet alene.

¹ PSCI = Programme for Social Change and Innovation.

² HoPES = Heads of Public Employment Services.

Europa-Parlamentet har dog den 16. januar 2013 vedtaget en betænkning, hvori man opfordrer Rådet til hurtigst muligt at vedtage henstillingen om en unge-garanti på 4 måneder.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at det dramatiske niveau for ungdomsarbejdsløsheden påvirker hele EU og medfører enorme omkostninger både nu og i fremtiden. Grundet manglende implementering af en række politiske opfordringer fra både Rådet og Europa-Parlamentet om at igangsætte unge-garantier er det nu, ifølge Kommissionen, nødvendigt at udstede denne henstilling til medlemslandene.

Det vurderes, at forslaget ligger inden for rammerne af EU2020-strategien og i forlængelse af tiltag, der benyttes inden for den åbne koordinationsmetode. Regeringen er enig i Kommissionens vurdering.

5. Gældende dansk ret

I det danske system tilbydes alle unge under 30 år allerede en samtale i jobcentret efter 1 måneds ledighed. Samtidig har alle unge under 30 år har ret og pligt til aktivering efter 3 måneders ledighed, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dermed vurderes Danmark allerede at leve op til henstillingens krav og kan dermed siges at have en unge-garanti.

Derfor forventes henstillingen ikke i sig selv at give anledning til ændringer af gældende dansk lovgivning.

6. Konsekvenser

Som nævnt ovenfor tilbydes alle unge under 30 år allerede en samtale i jobcentret efter 1 måneds ledighed, ligesom alle unge under 30 år har ret og pligt til aktivering efter 3 måneders ledighed, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dermed vurderes Danmark allerede at leve op til henstillingens krav og kan dermed siges at have en unge-garanti.

Henstillingen forventes derfor ikke i sig selv at have hverken lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, ligesom der heller ikke forventes administrative konsekvenser for erhvervslivet eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

7. Høring

Unge-pakken i sin helhed er sendt i høring i EU-Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale Forhold den 10. december 2012 med frist den 11. januar 2013.

Nedenstående er et uddrag af de samlede høringssvar – dvs. udelukkende de bemærkninger, der konkret vedrører henstillingen om en unge-garanti (for de samlede høringssvar henvises til grundnotatet om unge-pakken):

Dansk Arbejdsgiverforening (DA):

DA finder, at en ungegaranti er en kortsigtet løsning ift. den strukturelle ungeledighed i Europa.

Det er derfor yderst vigtigt, at midler til at sænke den strukturelle ungeledighed bliver kanaliseret mod langsigtede reformer, såsom reformer mod mere vekseluddannelse, som sikrer en let overgang fra uddannelse til arbejdsmarked.

Det er vigtigt for hele Europa, at unge får uddannelse og vejledning rettet mod arbejdsmarkedet. Men i denne forståelse bør også indtænkes 'ret og pligt'.

DA finder, at den sikreste vej til arbejdsmarkedet for unge går gennem nødvendige langsigtede reformer – og klare incitamentersom skal sikre, at unge kommer godt ind på arbejdsmarkedet.

KL:

Det sidste aktstykke er Kommissionens forslag om en rådsbeslutning om en ungdomsgaranti. Kommissionen er naturligvis bekendt med, at forslaget er kontroversielt.

Og det må formodes, at det er derfor, der ikke er lagt op til et egentligt juridisk dokument som en forordning eller direktiv. Kommissionen refererer i dokumentet bl.a. til det danske formandskabs vellykkede konference om ungdomsarbejdsløshed i Horsens 25. april 2012, hvor også de offentlige arbejdsgivere deltog. Kommissionen henholder sig også til de traktatmæssige rammer for en sådan rådsbeslutning, samt princippet om subsidiaritet.

Rådsbeslutningen anbefaler at medlemsstaterne etablerer en ungegaranti. Der er således ikke nogen retlig forpligtelse hertil. Det er også værd at bemærke at der ikke er tale om en egentlig jobgaranti som den kendes i den danske seniorordning som KL mener, er en al for firkantet ordning, som man ikke kan støtte.

I præambelens nr. 19 hedder det at ungdomsgarantien kan implementeres ved en lang række forskellige initiativer på nationalt regionalt og lokalt niveau. I det omfang der ikke er tale om en egentlig jobgaranti i dansk forstand, er KL positiv for den fremlagte rådsbeslutning.

KL kan tilslutte os tankegodset og ambitionen om at få unge hurtigt i gang med både uddannelse og job. Og så kan KL betone, at Danmark allerede har væsentlige indsatser for at hjælpe unge hurtigt i gang på arbejdsmarkedet i form af lovpligtig aktivering efter 13 uger. Den aktive arbejdsmarkedspolitik træder således hurtigere i kraft for unge end for ledige over 30 år. Dertil kommer, at mange kommuner aktiverer endnu tidligere end 13 uger. I nogle tilfælde kommer unge i aktivering allerede fra første ledighedsdag (straksaktivering), hvilket har gode effekter for nogle unge. Virksomhedsrettet aktivering (virksomhedspraktik og løntilskud) er også et middel til at få unge i gang forholdsvist hurtigt og dermed forbedre overgangen fra uddannelse til arbejde.

Dertil kommer, at vi i Danmark gennem ungepakkerne de seneste år har haft succes med at reducere antallet af unge, der hverken er i uddannelse eller beskæftigelse. Fra januar 2011 til juni 2012 er antallet af unge i restgruppen, der hverken er i uddannelse eller job således faldet fra 5.611 til 3.411. Så dette problem er ikke så stort i Danmark som i de øvrige lande.

Danske Regioner:

Danske Regioner er enige i at etablere en unge-garanti og ønsker at blive en aktiv del af udmøntningen af forslaget med udgangspunkt i de regionale erfaringer og etablerede partnerskaber.

Det fremgår, at ungdomsgarantiordningerne skal baseres på støtteforanstaltninger inden for seks områder: Opbygning af partnerskaber; Tidlig indgriben og aktive- ring; Integration på arbejdsmarkedet; Brug af strukturfonde samt løbende forbed- ring af ordningen og hurtig gennemførelse.

De foranstaltninger, der vedrører opbygning af partnerskaber og brug af struktur- fonde, har regionerne og vækstfora et særligt ansvar og rolle for. Danske Regioner er enig i, at der er behov for stærke partnerskaber, da der er behov for en stærkere sammenhæng mellem uddannelse, erhvervsliv og beskæftigelsesindsatsen. Dels er ansvaret for de nævnte foranstaltninger delt mellem kommuner (ungdommens ud- dannelsesvejledning (UU) og jobcentre), regioner, uddannelsesinstitutioner, ar- bejdsmarkedets parter, erhvervsliv mv. Dels er problemstillingerne forskelligartede fra region til region og person til person. De unge skal være parate og have forud- sætningerne til at gennemføre en uddannelse eller møde erhvervslivet. Virksomhe- derne skal være parate til at møde de unge. Uddannelserne skal tilvejebringe kvali- fikationer af en kvalitet, som erhvervslivet efterspørger. Der er derfor behov for en mange-facetteret indsats.

Disse indsatser forudsætter et tæt samarbejde mellem UU-centre, jobcentre, uddan- nelsesinstitutioner, vækstfora/regioner, arbejdsmarkedets parter, erhvervsliv, for- eninger mv.

Regionerne og vækstfora har vist gode resultater på baggrund af sådanne partner- skaber. Ved at samle aktørerne på tværs opnår indsatserne en større målgruppe, fle- re værktøjer, en større kritisk masse, øget erfaringsudveksling og i sidste ende bed- re resultater.

I evalueringen af ungepakken i Danmark peges der eksempelvis på et behov for at få udbredt erfaringer regionalt om de redskaber, der giver gode resultater i forhold til at få gjort de unge uddannelses- eller jobparate. I Nordjylland har et samarbejde i konsortier skabt gode resultater inden for ungemålgruppen. Regionen og vækstfo- ra forlænger derfor en hidtidig ungeindsats på tværs af kommuner, uddannelsesin- stitutioner, jobcentre mv. for at få flere i uddannelse eller job. I den seneste indsats blev 750 unge kompetenceudviklet. Omkring 70 % af dem er efterfølgende startet i enten et job eller et uddannelsesforløb. Samtidig har mere end 300 lærere, vejledere og sagsbehandlere fået nye kompetencer, så de bedre kan hjælpe de unge ledige, og endelig er der etableret nye partnerskaber på tværs af sektorer, forvaltninger og in- stitutioner for at styrke samarbejdet omkring de unge ledige.

Der er desuden gode resultater i regionerne med at samarbejde med erhvervssko- lerne om at skaffe flere praktikpladser. I Region Hovedstaden har man derfor etab- leret en praktikpladsenhed, der over 3 år skal skaffe 2500 ekstra uddannelsesaftaler i Hovedstadsregionen og samtidig videreudvikle netværket mellem erhvervsskoler,

jobcentre og ungdommens uddannelsesvejledning. Enheden skal koordinere, systematisere og professionalisere den praktikpladsopsøgende indsats.

Endvidere er der gode erfaringer med at øge kompetenceudviklingen inden for brancher eller grupper af virksomheder, f.eks. off-shore, turisme, detailhandel osv. samt med at øge ungdomsuddannelsernes kvalitet i det hele taget. Regionerne er med til at udvikle tilbud til de særligt dygtige og er med til at fremme iværksætter og entreprenørskab på uddannelserne. På samme måde, som de også er med til at udvikle pædagogik og undervisning, der tager hånd om de unge fra uddannelsesfremmede hjem.

Endelig har regionerne understøttet initiativer som f.eks. videnpilotordninger, rekruttering af udenlandske studerende mv., der har medvirket til, at flere unge er kommet ind på arbejdsmarkedet.

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at alle medlemslande vil bakke op om forslaget til en unge-garanti.

Dog kan det forventes, at der vil være bekymring om den udgift, indførelsen af en unge-garanti vil medføre for landene – især i en krisetid – ligesom der kan forventes debat om den præcise tidsfrist for unge-garantien. Det må ligeledes forventes, at nogle lande vil føle behov for en ekstra understregning af, at der skal tages hensyn til nationale forhold i implementeringen af en unge-garanti.

9. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for henstillingen om en unge-garanti. I lyset af den enorme ungdomsarbejdsløshed i Europa er det et vigtigt politisk signal, at alle medlemslande gør en aktiv indsats for at komme problemet til livs.

Regeringen vil gå aktivt ind i arbejdet med henstillingen mhp. at sikre en så operationel og klar ramme som muligt.

Som nævnt forventes det ikke, at henstillingen vil give anledning til ændringer i gældende dansk lovgivning. Det vurderes, at Danmark allerede lever op til henstillingens krav, hvorfor regeringens tilslutning til forslaget forudsætter, at Danmark ikke vil skulle ændre lovgivning, mv., samtidig med at unge-garantien ikke må give anledning til merudgifter.

Det overordnede mål for dansk beskæftigelsespolitik er at få unge uden uddannelse i uddannelse og unge med uddannelse i job. Endvidere skal unge uden uddannelse og uden forudsætningerne for umiddelbart at påbegynde og gennemføre en uddannelse opkvalificeres, så de kan påbegynde og gennemføre en ordinær uddannelse.

Det er vigtigt for regeringen at sikre, at de forskellige begreber, der anvendes i henstillingen om en unge-garanti f.eks. ”praktikophold” og ”lærlingeuddannelser”, omfatter de redskaber og ordninger, der benyttes i den danske beskæftigelsesindsats.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Henstillingen om en unge-garanti var omtalt i det grundnotat om den samlede unge-pakke, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 16. januar 2013.

3. (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen om en "Social Investeringspakke", KOM-dokument foreligger endnu ikke

- *Præsentation ved Kommissionen*

Nyt notat.

1. Baggrund

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet vil præsentere en meddelelse om social investering med henblik på vækst og social sammenhæng, herunder anvendelse af Socialfonden for perioden 2014-2020.

Det er forventningen, at Kommissionen tager udgangspunkt i den aktuelle krise sammenholdt med strukturelle udfordringer, herunder demografiske, som forventes at føre til øget ulighed internt i og mellem medlemsstaterne samt øget risiko for fattigdom og social udelukkelse. Dette gør det ikke alene vanskeligt at nå målene i EU 2020-strategien, men risikerer at medføre omfattende negative sociale og økonomiske konsekvenser givet den kendsgerning, at ikke alene de enkelte borgere men også samfundene som helhed bærer de sociale og økonomiske omkostninger ved arbejdsløshed, fattigdom og social eksklusion.

Disse strukturelle ændringer gør det ifølge Kommissionen nødvendigt at reformere og modernisere de sociale systemer med henblik på konkurrenceevnen og oprettholdelsen af et retfærdigt og inklusivt samfund.

Som følge heraf forventes Kommissionen at lægge vægt på, at aktiverende foranstaltninger bør tillægges større vægt i socialpolitikken med henblik på at give borgeren bedre mulighed for at deltage i og bidrage til samfundet i overensstemmelse med deres muligheder. Der bør derfor ifølge Kommissionen lægges øget vægt på effektivitet og resultater, således at social investering anses som en investering både i den enkelte borger og samfundet som helhed.

Hertil kommer, at Kommissionen som et element i at bekæmpe fattigdom og social eksklusion forventes at lægge op til et samarbejde om forebyggelse af hjemløshed samt mere målrettet brug af Socialfonden med henblik på social inklusion.

2. Formål og indhold

Kommissionen forventes i sin meddelelse at opfordre medlemsstaterne til at gøre brug af en række foranstaltninger, herunder at udvikle initiativer til social investering samt at benytte Socialfonden til at finansiere social inklusion.

Kommissionen forventes at støtte medlemsstaterne på en række områder, herunder ved at overvåge tilstrækkeligheden og bæredygtigheden af budgetterne og deres betydning for social investering, at overvåge de reformer, der skal iværksætte strategien for aktiv inklusion og at vejlede medlemsstaterne om, hvorledes social investering kan anvendes aktivt samt at muliggøre øget deling af europæisk viden.

3. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres

4. Nærhedsprincippet

Vurderinger herom er ikke relevant.

5. Gældende dansk ret

Ikke relevant

6. Konsekvenser

Kommissionens meddelelse har i sig selv hverken statsfinansielle konsekvenser, konsekvenser for det offentlige eller for EU's budget. Meddelelsen har heller ingen samfundsmæssige konsekvenser.

7. Høring

Meddelelsen vil blive sendt til Specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold.

8. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at tage Kommissionens præsentation til efterretning

9. Regeringens generelle holdning

Man kan fra dansk side generelt støtte, at arbejdet inden for den åbne koordinationsmetode med at modernisere og effektivisere socialpolitikken til gavn for borgerne og samfundet fortsættes, og man kan fra dansk side tage Kommissionens præsentation til efterretning.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Der vil blive udarbejdet grundnotat om Kommissionens meddelelse.

4. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde, KOM-dokument foreligger ikke

- *Information fra formandskabet*

Nyt notat.

1. Baggrund

Rådet vedtog under det danske EU-formandskab i 2002 et forslag fra Kommissionen til rådsbeslutning om, at der hvert år skulle afholdes et "socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse" forud for Det europæiske Råds møde i marts. På mødet deltager Rådet, Kommissionen, arbejdsmarkedets parter samt et nuværende og de kommende to formandskaber.

Formålet med de sociale trepartstopmøder er at styrke den sociale dialogs rolle gennem konsultationer med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om beskæftigelse, økonomisk politik og social beskyttelse, herunder Europa 2020-Strategien. Det sociale trepartstopmøde bringer den sociale trojka (det nuværende og de to følgende EU-formandskaber), Kommissionen og arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau sammen mindst én gang om året. Mødets diskussioner/resultater skal rapporteres til DER.

2. Formål og indhold

Lissabon-traktatens artikel 152 omtaler det sociale trepartstopmøde.

Formandskabet har endnu ikke oplyst det konkrete emne for drøftelserne.

3. Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

4. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

5. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

6. Konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbart konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet og beskyttelsesniveauet.

7. Høring

Sagen har ikke været i høring.

8. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for afholdelsen af de sociale trepartstopmøder, som vurderes at bidrage til yderligere inddragelse af arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen af strategien vedrørende vækst og beskæftigelse.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De andre medlemslande har traditionelt støttet afholdelsen af disse møder, hvilket også forventes at blive tilfældet denne gang.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.